

Kp/5330/2018/XXX
2018 MÁRC 06.
2018 MÁRC 05.

81

Budapest Főváros IX. Kerület Ferencvárosi Önkormányzat Képviselő-testülete részére

a Városüzemeltetési és Felújítási Iroda Közterület-üzemeltetési Csoportja útján

2018 MÁRC 06.

Budapest

Ráday utca 26. fszt. 22.

1092

Budapest Főváros IX. Kerület Ferencvárosi POLGÁRMESTERI HIVATAL Üzemeltetési Iroda Ügyviteli Csoport 1092 Budapest, Bakáts tér 14.	
Erkezett:	.....
Irat száma: Kp/5330-1/2018/XXX	Melléklet: .....
Ügyintéző: P. Balázs	Előírat: EA
Budapest, 2018. március 2:	

Tárgy: VVKB 71/2018 (I.24.) számú határozat felülvizsgálata iránti kérelem

Tisztelt Képviselő-testület!

Alulírott Szegedi Máté János, mint az OMNIAN FÉNYES Korlátolt Felelősségű Társaság (székhelye: 1094 Budapest, Tompa utca 15/A.; cégjegyzékszám: 01-09-935635) (továbbiakban: **Társaság**) önálló cégjegyzési joggal rendelkező ügyvezetője, a Budapest Főváros IX. Kerület Ferencvárosi Önkormányzat Városfejlesztési, Városgazdálkodási és Környezetvédelmi Bizottsága által hozott VVKB 71/2018 (I.24.) számú határozat felülvizsgálata iránt az alábbi

kérelmet

terjesztem elő:

Kérem a Tisztelt Képviselő-testületet, hogy a fenti hivatkozott számú határozatot változtassa meg oly módon, hogy a Társaság által előterjesztett pályázat és az előterjesztett határozati javaslat szerinti közterület-használatot a Társaság részére engedélyezze.

Indoklás

Budapest Főváros IX. Kerület Ferencvárosi Önkormányzat Városfejlesztési, Városgazdálkodási és Környezetvédelmi Bizottsága (a továbbiakban: **Bizottság**) a 2018. január 24. napján tartott ülésén az SZ-6/2018 számú előterjesztésben (a továbbiakban: **Előterjesztés**) foglalt határozati javaslatot, mely szerint

„A Városfejlesztési, Városgazdálkodási és Környezetvédelmi Bizottság az OMNIAN FÉNYES Kft. pályázatát érvényesnek nyilvánítja és úgy dönt, hogy az OMNIAN FÉNYES Kft. (székhelye: 1094 Budapest, Tompa utca 15. A. ép.) részére a Budapest Főváros IX. kerület Ferencváros Önkormányzatának tulajdonában lévő - az OMNIAN FÉNYES Kft. üzlete előtti - (37551) hrsz-ú közterületre, a Budapest IX. kerület Tompa utca 15/A. szám előtti díszburkolatos gyalogjárda 18 m²-es területére a közterület-használati megállapodás megkötésének napjától, de legkorábban 2018. április 9. napjától - 2018. október 14. napjáig vendéglátó terasz kialakítása céljára a közterület használatához 23.00 óráig tartó maximális kiszolgálási időben hozzájárul, melyre a fizetendő közterület használati díj elő és utószezonban bruttó 4.508-Ft/m²/hó, főszezonban bruttó 6.772,-Ft/m²/hó díjtételnek a 90%-a.”

VVKB 71/2018 (I.24.) számú határozatával elutasította.

Az Előterjesztésben az alábbiak kerültek rögzítésre:

„Az Önkormányzattal szemben fennálló tartozása nincs. Irodánkra 7 db lakossági panasz érkezett ellene 2017. évben. A Kereskedelmi Hatóság 24.00 és 06.00 óra között megtiltotta az üzlet nyitvatartását. A Kft. a döntés végrehajtásának felfüggesztését kérte a Bíróságtól. A bírósági eljárás folyamatban van. A Kérelmező nyilatkozott, hogy a 2018. évre benyújtott, jelen pályázata tartalma teljes mértékben megegyezik a 2017. évben benyújtott pályázata tartalmával és kérte felhasználni a 2017. évre benyújtott mellékleteket.”

A Bizottság a VVKB 319/2017. (X.04.) számú határozatban a pályázatok bírálati szempontjai között rögzítette, hogy azokat a vendéglátó egységeket részesíti előnyben, amelyek ellen panasz nem érkezett, több más feltétel mellett.

A Bizottság tehát **nem kizáró okként** fogalmazta meg a fent hivatkozott kritériumot, **hanem az értékelés egyik szempontjaként**, melyet nyilvánvalóan helyesen tett, **ugyanis panasz előterjesztésére megalapozatlanul is sor kerülhet.**

Az Előterjesztésben foglaltak szerint a Társaság által üzemeltetett vendéglátó egység ellen 7 db lakossági panasz érkezett 2017. évben. Az Előterjesztés azt nem tartalmazza, hogy a 7 db panasz hány panaszostól származik, illetve azt sem, hogy mi volt a panasz tárgya.

A Társaság ugyanakkor feltételezi, hogy a hivatkozott panaszok alapján indult az a közigazgatási hatósági eljárás, amely eljárásban a 2017. május 29. napján meghozott Kp/11329/57/2017/V ügyiratszámú határozatával (a továbbiakban: **Határozat**) Budapest Főváros IX. Kerület Ferencvárosi Polgármesteri Hivatal Jegyzője (a továbbiakban: **Jegyző**) a Társaság által üzemeltetett „Macskafogó Söröző” elnevezésű vendéglátó egység üzemeltetését a határozat kézhezvételétől számított 3 hónap időtartamra 22:00 óra és 6:00 óra között megtiltotta és egyidejűleg a vendéglátó egység kötelező éjszakai zárva tartását rendelte el.

A Társaság a közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt eljárást kezdeményezett a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt, mely eljárásban kérte a Határozat végrehajtásának felfüggesztését a peres eljárás jogerős befejezéséig.

A Határozat végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelmet soron kívüli eljárásban a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság elutasította, mely végzés ellen azonban a Társaság fellebbezéssel élt. **A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a fellebbezésnek 3.Kpkf.670.408/2017/4. számú végzésével helyt adott és a Határozat végrehajtását a per jogerős befejezéséig felfüggesztette.** (Végzés jelen beadványomhoz csatolva)

Az ügy érdemében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt **17.K.31.794/2017** ügyszámon folyamatban volt eljárásban meghozott **17.K.31.794/2017/12.** számú jogerős ítélet a Határozatot hatályon kívül helyezte és a Jegyzőt új eljárásra utasította, mivel a Társaság keresetét alaposnak találta. A Fővárosi és Munkaügyi Bíróság **ugyanis egyetértett a Társaság azon érvelésével, mely szerint önmagában a panaszosok által előadottak nem adhatnak alapot a Társasággal szemben szankció alkalmazására anélkül, hogy a panaszok megalapozottságát bármely hatósági észlelés alátámasztaná.** (Ítélet jelen beadványomhoz csatolva)

A folyamatban volt közigazgatási hatósági eljárásban ugyanis a beszerzett bizonyítékok egyike sem támasztotta alá a panaszosok által előadottakat.

Mindezek alapján tehát kérdéses és álláspontom szerint aggályos a Társaság pályázata elutasításának megalapozottsága is. Az értékelésnél ugyanis olyan körülmény került figyelembe vételre, amely megalapozottságával kapcsolatban még a bíróságban is alapos kétség merült fel.

A Társaság 2011 év óta folyamatosan eredményes pályázatokat nyújtott be, és pályázata minden évben elfogadásra is került. 7 éven keresztül minden évben üzemeltetett teraszt a vendéglátó egység előtti közterületen.

Az utóbbi években a pihenéshez és egészséges környezethez való alapjog és a vállalkozáshoz való alapjog egyensúlyának biztosítása érdekében pályázatában már nem 24.00 óráig kérte engedélyezni a közterület-használatot. Mindez a Tompa utcában található többi vendéglátó egységhez képest hátrányos helyzetet eredményezett a Társaság részére, ugyanakkor **a Társaság mindig is fontosnak tartotta a lakókkal történő együttműködést.**

A Tompa utca azon szakasza, amelyen a Társaság által üzemeltetett Macskafogó elnevezésű vendéglátó egység található, hosszú évek óta biztosít helyet különböző vendéglátó egységek teraszainak. **Az utca ezen szakaszán a pezsgő éjszakai élet egyrésztől vonzerőt jelent, másrésztől egyes lakók – elsősorban az utcafronti lakások idősebb lakók – nyugalma zavarhatja, mely tény természetesen értékelni kell.**

A Társaság jelentős tőkét fektetett a vendéglátó egység működtetésébe annak tudatában, hogy a Tompa utca ezen szakaszán a vendéglátó egységek folyamatos működtetése nem ütközik akadályokba, helye van ezen vállalkozási tevékenység folytatásának. A Társaság emellett különös hangsúlyt fektetett arra, hogy a lakók panaszait meghallgassa és kéréseinek eleget tegyen.

Amióta a vendéglátó egységekben a jogszabály megtiltotta a dohányzást, sajnálatos módon egyre több problémával találja szembe magát a vendéglátó egység üzemeltetője is. A közterületen történő dohányzás által okozott esetleges hátrányos hatások következményei azonban nem háríthatók át azon üzemeltetőre, aki a jogszabályi rendelkezéseket betartja. **A folyamatban volt közigazgatási hatósági eljárásban meghallgatott panaszosok elsősorban a dohányzás miatt éltek panasszal. A Társaságnak – illetve a Társaság alkalmazottainak – nincs és nem is lehet arra ráhatása, hogy az onnan távozó vendégek a közterületen – ahol a Társaság már nem rendelkezik jogosultságokkal és kötelezettségekkel – dohányoznak-e vagy sem. A Társaság a jogszabályokat maradéktalanul betartja és betartatja.**

A Társaság továbbá minden körülmények között betartja és betartatja a zajhatárértékeket, egyetlen hatóság sem állapított meg eltérést. **Sőt mindezekig egyetlen alkalommal sem került sor hatósági intézkedésre a Társaság által üzemeltetett vendéglátó egység vendégei miatt.**

A Társaság nem vitatja, hogy bizonyos lakók szubjektív megítélése szerint az utcai zajok zavarók lehetnek, de egy olyan rendeltetésű utcaszakaszon, mint a Tompa utca érintett szakasza a tűréshatárnak is magasabbnak kell lennie. **A lakók szubjektív értékítélete nem járhat azzal, hogy a Bizottság a Társaság által üzemeltetett vendéglátó egység működését ellehetleníti.**

A közterület használati engedély hiányában a Társaság ugyanis a Tompa utca többi vendéglátó egységéhez képest olyan hátrányos helyzetbe kerül, amely a teljes működést veszélyezteti, sőt tulajdonképpen ellehetleníti. Nem csupán bevételkiesést fog jelenteni a Társaság részére, de a vendégek elvesztését is. A Társaság tudomása szerint ugyanis a Tompa utca vonatkozásában egyedül a Társaság pályázata került elutasításra. Az elutasítás alapja pedig olyan körülmény, amely egyáltalán nem róható a Társaság terhére, illetve amelyről a bíróság jogerősen megállapította, hogy megalapozatlan.

A fentiekre tekintettel kérem a Tisztelt Képviselő-testületet, hogy a Bizottság VVKB 71/2018 (I.24.) számú határozatát vizsgálja felül, és a Társaság által benyújtott pályázatnak adjon helyt.

Tisztelettel:

OMNIAN FÉNYES Korlátolt Felelősségű Társaság
képviselőjében
Szegedi Máté János ügyvezető

OMNIAN FÉNYES KFT.
MACSKAFOGÓ SÖRÖZŐ
1094 Bp. Tompa u. 15./a
Adószám: 22608857-2-43

Mellékletek:

- Fővárosi Törvényszék végzése
- Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítélete

A FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK
mint másodfokú bíróság
3.Kpkf.670.408/2017/4.

A Fővárosi Törvényszék a Gyepes Ügyvédi Iroda (1123 Budapest, Gregus utca 7. III/1., ügyintéző: dr. Gyepes Krisztina ügyvéd) által képviselt Omnian Fényes Kft. (1094 Budapest, Tompa utca 15/A.) felperesnek, a dr. Kasza Mónika irodavezető által képviselt Budapest Főváros IX. kerület Ferencvárosi Polgármesteri Hivatal Jegyzője (1092 Budapest, Bakáts tér 14. hivatkozási szám: Kp/11329/57/2017/V) alperes ellen kereskedelmi igazgatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, a végrehajtás felfüggesztése tárgyában, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2017. július 7. napján kelt 17.K.31.794/2017/1-II. számú végzése ellen a felperes 3. sorszám alatt bejelentett fellebbezésére meghozta az alábbi

v é g z é s t:

A Fővárosi Törvényszék az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatja, és az alperes Kp/11329/57/2017/V számú határozatának végrehajtását a per jogerős befejezéséig felfüggeszti.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 15 000 (tizenötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a keresetében a Kp/11329/57/2017/V számú határozat bírósági felülvizsgálatát kérte, amellyel az alperes a felperes üzemeltetésében lévő Budapest, IX. kerület Tompa utca 15/A. szám alatti üzlet 22 óra és 06 óra közötti időtartamban történő üzemeltetését megtiltotta 3 hónap időtartamra és erre az időszakra kötelező éjszakai zárva tartást rendelt el, hivatkozva a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény (a továbbiakban: Kertv.) 6. § (5) bekezdésére és ezzel összefüggésben arra, hogy az üzlet működése, vendégkörének magatartása, az általuk okozott zaj nagymértékben zavarja a környéken élők éjszakai nyugalma, pihenését. A felperes a keresetlevelében a határozat végrehajtásának felfüggesztését kérte, előadva, hogy a végrehajtást követően az eredeti állapot nem állítható helyre, a keresetnek helyt adó döntés esetén a korlátozás miatti nyitvatartási idő és az elvesztett bevétel nem pótolható. Az alperes a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem elutasítását kérte, mert hivatkozása szerint a környező lakosság érdekeinek figyelembevétele is szükséges, a végrehajtás elmaradásával a nyári időszakban teljes mértékben ellehetetlenül a pihenésük és így sérül az egészséges környezethez való joguk.

Az elsőfokú bíróság a támadott végzésével a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmet elutasította. Indokolása szerint ugyan a kérelem alátámasztására a felperes bizonyítékokat nem csatolt, de a forgalmának jelentős részét kitevő napszakban történő bezárás miatti bevételkiesés köztudomásúnak tekintendő. A bíróság - figyelemmel azonban a nyitvatartás-korlátozás céljára, vagyis a környékbeli lakók pihenéshez és egészséges környezethez való jogának védelmére is, amelyet a zajkibocsátó

vállalkozás gazdasági magánérdekét megelőzőnek talált - úgy mérlegelt, hogy a végrehajtás elmaradása súlyosabb károsodást jelentene, mint a határozat végrehajtása. Megállapította, hogy a várható bevételkiesés alakulását a felperes semmilyen konkrét adattal nem támasztotta alá, továbbá, hogy az eredeti állapot helyreállítható, mert a felperes kárigényt érvényesíthet elmaradt bevétele vonatkozásában.

A végzés megváltoztatása és a végrehajtás felfüggesztése iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést. Előadta, hogy - ellentétben a végzés érvelésével - az eredeti állapot nem állítható helyre a kárigény érvényesítésével, mert annak előterjesztésére bármikor lehetőség van; ugyanakkor a kiesett nyitvatartási idő sem pótolható utólag, amelynek csupán eredménye a bevételkiesés. A felperes vállalkozáshoz való jogát továbbá nem előzheti meg az ugyanúgy magánérdek körébe eső, pihenéshez és egészséges környezethez való jog és nem vezethet a kérelem elutasításához, pusztán azon az alapon, hogy a bevételkiesésre nem szolgáltatott adatot. Ez egyébként is legfeljebb hiánypótlásra adhatott volna okot. Hangsúlyozta, hogy a végzés ellentmondásos is, mert maga a bíróság tekintette köztudomásúnak a bevételkiesést. Megjegyezte, hogy tényként került rögzítésre, hogy a felperes zajkibocsátó társaság, holott ez a per érdemére tartozó kérdés, - ahogy a perben érintett alapjogok egymáshoz való viszonyának, a korlátozás megalapozottságának vizsgálata is -, továbbá szerzett jog elvonását is jelenti a nyitva tartás korlátozása, amelyre szankciós jelleggel akkor van csak lehetőség, ha bizonyított a veszélyes mértékű zaj üzemeltető általi kibocsátása.

Az alperes a fellebbezésre tett észrevételében a végzés helybenhagyását kérte, hivatkozva a lakók pihenéshez és egészséges környezethez való joga és a vállalkozáshoz való jog összemérése kapcsán az Alkotmánybíróság (a továbbiakban: AB) 282/B/2007. számú határozatában foglaltakra, az Alapvető jogok biztosának AJB-4031/2013. számú ügyben kiadott jelentésére. Utalt arra, hogy a vállalkozási tevékenységet nem gátolja meg teljesen a döntés, mert csak az éjszakai nyitvatartást és azt is csak méltányosan 3 hónapra korlátozta, a korlátozás az Alaptörvényben is deklarált, a lakosság egészséges környezethez való alapjogának érvényesítése érdekében történt.

A felperes fellebbezése alapos.

A végrehajtás felfüggesztéséről szóló végzés meghozatala során a bíróságnak – a törvény kifejezett rendelkezése értelmében – arra kell figyelemmel lennie, hogy a végrehajtást követően az eredeti állapot helyreállítható-e, illetve hogy a végrehajtás elmaradása nem okoz-e súlyosabb károsodást, mint amilyennel a végrehajtás felfüggesztésének elmaradása járna. A végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmet a bíróság e szempontok szerint érdemben csak akkor tudja megvizsgálni, ha azt a fél indokolással ellátva terjeszti elő és a kérelemben előadott okokat, adatokat, tényeket, körülményeket igazolja, vagy a kívánt mértékben valószínűsíti, kivéve ha azokról a bíróságnak hivatalos tudomása van, illetve ha köztudomásúak. Sem az elsőfokú bíróság, sem a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta a keresettel támadott határozat jogszerűségének és az esetleges jogszerűtlenségből adódóan a felperest ért hátrányoknak a lehetséges következményeit, mert mindezek az ügy érdemére tartozó kérdések. A keresettel támadott döntés – adott napszakban, adott időtartamra az üzemeltetés megtiltása – kiváltó oka a működésből fakadó, a környéken élők nyugalmanak, éjszakai pihenésének a megzavarása volt. Az elsőfokú bíróság a kérelem elbírálásakor a lehetséges érdeksérelemek összevetésekor ez utóbbi körülményt helyesen vonta a vizsgálat körébe a végrehajtás elmaradása szempontjából lehetséges érdeksérelemként, függetlenül attól, hogy jogszerű vagy sem az üzemeltetés megtiltása, mert ez utóbbi az ügy érdemére tartozó kérdés. Elkerülte ugyanakkor az elsőfokú bíróság figyelmét, hogy a határozat meghatározott cselekmény – éjszakai zárva tartás - végrehajtására kötelezi a felperest, annak csak egyik következménye az ebből – kétségtelenül következő – bevételkiesés. Így minden további bizonyítás nélkül megállapítható, hogy helyes a

felperes fellebbezési érvelése, mert a meghatározott cselekmény végrehajtása annak visszafordíthatatlanságából eredően, lényegében a határozat felülvizsgálatának a célját ellehetetleníti. Ekként az elsőfokú bíróságnak a Pp. 332. § (3) bekezdésének arra a fordulatára kellett volna figyelemmel lennie, hogy a végrehajtást követően az eredeti állapot helyreállítható-e. Az elsőfokú bíróság döntésekor a határozatban foglalt korlátozás célját vette figyelembe, ennek alapján utasította el a kérelmet, a fellebbezésében a felperes helytállóan hivatkozott arra, hogy a nyitvatartási idő kiesése nem pótolható, és a végrehajtással kialakuló állapot nem visszafordítható, az eredeti állapot a per lezárultával nem állítható helyre, csak reparációra van lehetőség meghatározott feltételek esetén. Az előzőek alapján a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, kétségtelen ugyan a környéken lakók pihenéshez, egészséges környezethez való joga, a végrehajtás elmaradása kevesebb károsodással jár, mint a határozatban foglaltak végrehajtása, amely a bírói felülvizsgálathoz való jogot üresítené ki.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta a Pp. 259. §-a szerint alkalmazandó Pp. 253. § (2) bekezdése alapján, és az alperes támadott határozatának végrehajtását a per jogerős befejezéséig felfüggesztette.

A felperes fellebbezése eredményes volt, jogi képviselővel járt el, ezért a másodfokú bíróság a fellebbezéssel felmerült költségeinek viselésére kötelezte az alperest. A perköltség mértékének meghatározása a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdésén alapul.

A fellebbezési illetéket az állam viseli a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 15. § (2) bekezdés b) pontja szerint a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján, az alperes illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja szerinti személyes illetékmentességére figyelemmel. A tárgyi illetékfeljegyzési jog ellenére lerótt 9 000 forint fellebbezési illeték visszatérítését a felperes az Itv. 80. § (1) bekezdés i) pontja alapján kérheti az illetékes adóhatóságtól.

Budapest, 2018. január 17.

dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke

Ságiné dr. Márkus Anett s.k. előadó bíró

dr. Böke Katalin Erzsébet s.k. bíró

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
17.K.31.794/2017/12.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a Gyepes Ügyvédi Iroda (1123 Budapest, Greguss u. 7. III/1., ügyintéző: dr. Gyepes Krisztina ügyvéd) által képviselt **OMNIAN Fényes Kft.** (1094 Budapest, Tompa u. 15/A.) felperesnek a dr. Kasza Mónika irodavezető által képviselt **Budapest Főváros IX. Kerület Ferencvárosi Polgármesteri Hivatal Jegyzője** (1092 Budapest, Bakáts tér 14.) alperes ellen a kereskedelmi igazgatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indított perében meghozta a következő

Ítéletet

A bíróság az alperes 2017. május 29. napján kelt Kp/11329/57/2017/V számú határozatát hatályon kívül helyezi, és az alperest új eljárásra kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül térítsen meg a felperesnek 12 700 (Tizenkettőezer-hétszáz) Ft perköltséget.

Az eljárás 30 000 (Harmincezer) Ft illetékét az alperes személyes illetékmentessége miatt az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az alpereshez több lakossági panaszbejelentés érkezett amiatt, hogy a felperes által a Budapest IX. kerület, Tompa utca 15/a. szám alatt üzemeltetett „Macskafogó Söröző” elnevezésű üzlet éjszakai működése zavarja a lakókat, megakadályozza az esti nyugodt pihenést, és a vendégek dohányzása lehetetlenné teszi a szellőztetést. Ezért az alperes 2017. április 26. napján hivatalból eljárást indított az üzlet nyitvatartásának korlátozása tárgyában, melybe tanúként vonta be az érintett panaszosokat.

A tanúk az eljárás során olyanokat állítottak – egyikük írásbeli kiegészítésként –, mint hogy őket az üzlet előtti közterületen hangoskodó vendégek és a dohányfüst zavarják, nyáron nagyon hangosak a söröző teraszán fogyasztó vendégek, a téli időszakban is zavaró az utcán dohányzó és alkoholt fogyasztó vendégek viselkedése és hangoskodása, az üzletben kiabáló vendégeket is lehet hallani, meccsnézés esetén különösen, az üzlet vendégkörében – a többi környező vendéglátóhelytől eltérően – minden napra jut egy hangoskodó vendég.

A felperes az eljárás során úgy nyilatkozott, hogy a 2011-ben elvégzett saját zajmérésük határértékeit betartják, azóta egyik hatóság sem emelt kifogást, és mindössze három lakó összesen 8-10 alkalommal jelzett kifogást, egyszer sem írásban. A kompromisszum érdekében 24 óráig tartják nyitva az üzletet, csak 23 óráig kérték a terasz használatának biztosítását, és figyelmeztetik a vendégeket, hogy ne zavarják a lakókat. Az üzlet vendégei a közterületen nem fogyasztanak alkoholt, az üzlet nem üzemel nyitvatartási időn kívül. A belvárosi utca hangos ugyan, de a problémát nem a felperes üzletének működése okozza, a 22 órától elrendelt üzletbezárás nem fogja megoldani a lakók problémáit.

A Ferencvárosi Közterület-felügyelet az alperes megkeresésére azt a tájékoztatást adta, hogy 2007-ben nem érkezett hozzájuk írásos panasz, a 2017. április 1. napján telefonon érkezett bejelentésre pedig akként intézkedtek, hogy felszólították az üzletet a zajforrás megszüntetésére. Ezt követően naponta ellenőrizték az üzlet működését, azonban jogsértést nem észleltek, hangoskodást nem tapasztaltak, a felperes a zárási időt minden esetben betartotta.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság IX. kerületi Rendőrkapitánysága az alperes megkeresésére közölte, hogy az üzlettel kapcsolatos bejelentések során rendőri intézkedés nem történt, rendőri jelentések nem készültek.

Az alperes pedig a 2017. március 9. napján 23 óra 25 perckor és a 2017. április 28. napján 22 óra 20 perckor tartott helyszíni ellenőrzésen megállapította, hogy az üzletben lévő vendégek kulturálan fogyasztottak, zene nem hallatszott ki az utcára, az üzlet előtti közterületen vendég nem tartózkodott.

A fentiek szerint lefolytatott eljárás eredményeként az alperes 2017. május 29. napján kelt Kp/11329/57/2017/V számú határozatában az üzlet 22 és 6 óra közötti üzemeltetését a kereskedelemről szóló 2005. évi LXIV. törvény (a továbbiakban: Kertv.) 9. § (4) bekezdés c) pont ca) alpontja alapján három hónapra megtiltotta, erre az időszakra kötelező éjszakai zárvatartást rendelt el. Indokolásában kifejtette, hogy az üzlet előtt csoportosan dohányzó, valamint az üzletbe érkező és távozó vendégek által okozott zaj a környezeti zaj és rezgés elleni védelem egyes szabályairól szóló 284/2007. (X. 29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Zajrendelet) 2. § j) pontja szerinti veszélyes mértékű környezeti zaj, amelyre nem lehet határértéket megállapítani. A rendelkezésre álló bizonyítékok ugyan tartalmazznak ellentmondásos adatokat, de összességében úgy voltak értékelhetők, hogy a környéken lakók nyugalma az üzlet működése zavarhatja. Hat tanú ugyanis egybehangzóan állította, hogy az üzlet vendégei a közterületen tanúsított magatartásukkal, hangoskodásukkal zavarják a lakók nyugalma. A Közterület-felügyelet ugyan nem talált szabálytalanságot, ez azonban nem cáfolja a tanúvallomásokot, hanem csupán annyit jelent, hogy az ellenőrzések alkalmával nem volt hangoskodás, és hogy a zárási időt betartották. Az egészséges környezethez való alapjog sérül azzal, hogy a környéken lakók nem tudnak pihenni a vendégkör által okozott zaj miatt. A környezeti zajokért az üzlet üzemeltetője felelős.

A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint az alperes nem tisztázta a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50. §-ában foglaltaknak megfelelően a tényállást, és nem tudta megállapítani kétséget kizáróan, hogy az üzlet tevékenysége veszélyes mértékű környezeti zajt okoz. Határozata nem felel meg a Pp. 339/B. §-ban rögzített követelményeknek, alaptalanul alkalmazta a Kertv. 9. § (4) bekezdés c) pontja szerinti szankciót. A Közterület-felügyelet, a rendőrség és az alperes által lefolytatott ellenőrzés ugyanis nem tapasztalt a panaszokat alátámasztó magatartást. Hat tanú továbbá nem állította egybehangzóan, hogy az üzlet vendégei a nyugalma zavaró magatartást tanúsítanak a közterületen. Két tanú csak a terasz üzemelését kifogásolta, melynek nyitvatartását a felperes már az eljárás megindítását megelőzően korlátozta, egy másik tanú számára pedig már maga azon tény zavaró, hogy a helyszínen vendéglátó egység üzemel. Végül pedig azon tanú véleménye sem vehető figyelembe, aki telefonon kimentette magát, ám logikusnak tartotta, hogy ha a terasz csak 22 óráig üzemelhet, akkor az üzlet is addig tarthasson nyitva. Maga az alperes is ellentmondásosnak ítélte a bizonyítékokat. Nem bizonyított tehát kétséget kizáró módon a veszélyes mértékű zaj okozása, és az, hogy ez a felperes működésével van összefüggésben, különös tekintettel arra hogy a vendéglátóhely közvetlen környezetében több más vendéglátó egység és szálláshely is található, és egy közterületi pad is van a söröző előtt. A felperes

terasz már csak 22 óráig működik, ami önmagában is jelentős hátrány a közvetlen környezetében lévő, 24 óráig üzemelő vendéglátó egységekhez képest. Jogszerűtlen további hátrány ehhez képest a teljes üzlet éjszakai zárvatartásának elrendelése. A panaszos lakosokat közvetlen érdekeltségük folytán nem tanúként, hanem ügyfélként kellett volna bevonni az eljárásba, hiszen a Ket. 53. § (3) bekezdés a) pontja értelmében tanúként nem volt várható tőlük értékelhető vallomástétel. A panaszosok megjelölésének és ügyféli minőségük vizsgálatának hiánya, valamint a meg nem jelent tanúk tekintetében a tanúvallomási kötelezettség nemteljesítés jogszerűségének vizsgálata és a Ket. 48. §-a szerinti jogkövetkezmények mellőzésének körében az alperes nem tett eleget a Ket. 72. § (1) bekezdés e) pontja szerinti indokolási kötelezettségének. Azt sem rögzíti a határozat, hogy az alperes a Ket. 54. § (6) bekezdésében foglaltak szerint engedélyezte-e az egyik tanúvallomás írásbeli kiegészítését, és hogy ennek feltételi fennálltak-e. A Ket. 70. §-a is sérült, mert a felperes csak a határozatból szerzett tudomást a tanúvallomás írásbeli kiegészítéséről, arra nem volt lehetősége nyilatkozni.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Fenntartotta, hogy a – nyári időszakban elviselhetetlen mértékű – veszélyes mértékű zaj fennállása és felperesi üzlet vendégei által okozása megállapítható volt a felperesi vendéglátó egység házában, illetve a szemben lévő társasházban lakó tanúk vallomásai alapján. A felperesi vendéglátó egység közvetlen szomszédságában, a Tompa utca 15/b. szám alatt egy olyan vendéglátóhely van, amely csak 22 óráig van nyitva. Az utca másik oldalán, két házzal arrébb, a 11. szám alatt van két vendéglátó egység, amelyek közül az egyik 23 óráig (pénteken és szombaton 24 óráig), a másik pedig 24 óráig vannak nyitva. A Tompa utca 16. szám alatti vendéglátóhely továbbá 21 órakor zár. A meghallgatott tanúk az ablakukból láthatták, hogy a felperes üzlete előtt voltak a hangoskodó vendégek. A tanúk idézései szabályszerűek voltak, a meg nem jelenés jogkövetkezményeinek alkalmazása pedig nem kötelező. A megidézett tizennégy tanúból tíz megjelent és vallomást tett, ami elegendő volt a döntés meghozatalához. Egyetlen tanú esetében sem merült fel olyan körülmény, amely a meghallgatás akadályát jelentette volna. Önmagában az, hogy egy polgár panaszt fogalmaz meg, nem zárja ki tanúkénti meghallgatását. A tanúk figyelmeztetése megtörtént a jogaikra és kötelezettségeikre, és nyilatkoztak arra vonatkozóan, hogy érdektelenek-e. Az egyik tanú nem a hatóság felhívása és engedélye alapján egészítette ki vallomását, és a hatóság ez nem is tanúvallomásnak, hanem sokkal inkább panasznak értékelte. A felperest csak akkor kellett volna értesíteni a bizonyítékok megismerésének lehetőségéről, ha nem kapott volna értesítést az eljárás megindításáról. A felperes azonban értesítést kapott az eljárás megindításáról, és külön tájékoztatást kapott mind az iratbetekintési jogról, mind pedig a tanú meghallgatások időpontjáról. A meghallgatásokon jelen volt, a tanúkhöz kérdést intézhetett, észrevételt tehetett. A hatóság eleget tett tényállás tisztázási kötelezettségének, a szabad bizonyítás elvének megfelelően választotta meg a bizonyítás eszközeit, majd egyenként és összességében is értékelte a bizonyítékokat. A határozatból egyértelműen megállapítható, hogy tanúként hallgatta meg a panaszosokat. Ez eredményesebb az ügyfélként történő bevonásnál, mert az ügyfél minden különösebb ok nélkül megtagadhatja a nyilatkozattételt. A Kúria is kimondta a Kfv.III.37.723/2012. számú ítéletben, hogy nem kell felsorolni a meghallgatott ügyfeleket név szerint, ilyen kötelezettséget a jogszabályok nem írnak elő. A másodfokú hatóság is megállapította, hogy az ügyfélként történő bevonásnak hiányzik a jogalapja. A hatóság a meghozott döntésben a felperes érdekeit is mérlegelte azzal, hogy csak három hónapra rendelt el éjszakai zárvatartást.

A kereset az alábbiak szerint megalapozott.

A Kertv. 9. § (4) bekezdése szerint „A tevékenységre vonatkozó jogszabályi és hatósági előírások megsértése esetén – a külön jogszabályban foglaltak szerint – a kereskedelmi hatóság
c) ha a kereskedő tevékenysége a külön jogszabályban meghatározott veszélyes mértékű környezeti zajjal jár, az üzlet környezetében, illetve a kereskedelmi tevékenység hatókörében lakók egészséges életkörülményeinek és pihenéshez való jogának biztosítása érdekében
ca) korlátozza 22 óra és 6 óra között a kereskedelmi tevékenységet, illetve az üzlet kötelező éjszakai zárva tartását rendeli el,
(...)”

A Zajrendelet 2. §-a értelmében „E rendelet alkalmazásában:

(...)

j) veszélyes mértékű környezeti zaj:

(...)

jb) olyan szabadidős zajforrástól származó zaj, amelyre jellegéből adódóan határértéket megállapítani nem lehet, mert azonos körülmények között nem ismételtető és érzékszervi észleléssel megállapíthatóan a hatásterületen élő lakosság nyugalma zavarja;

(...)”

A Ket. 48. §-a kimondja, hogy „(1) Az idézett személy köteles az idézésnek eleget tenni.

(2) Ha az idézett személy az idézésnek nem tesz eleget, vagy meghallgatása előtt az eljárás helyéről engedély nélkül eltávozik, és távolmaradását előzetesen alapos okkal nem menti ki vagy nyolc napon belül megfelelően nem igazolja, továbbá ha az idézésre meghallgatásra nem alkalmas állapotban jelenik meg, és ezt a körülményt nem menti ki, eljárási bírsággal sújtható. Nem sújtható bírsággal az idézett személy, ha az idézés nem volt szabályszerű.”

A Ket. 50. §-a szerint „(1) A hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ha ehhez nem elegendők a rendelkezésre álló adatok, bizonyítási eljárást folytat le.

(2) Törvény vagy kormányrendelet a tényállás tisztázása és az ügyfél jogának, jogos érdekének védelme és előmozdítása érdekében az eljárás és a hatósági ellenőrzés során együttműködési kötelezettséget írhat elő a feladat- és hatáskörükben érintett hatóságok részére. Az együttműködés formája lehet különösen a hatóságok közötti egyeztetés, valamint az ellenőrzési tevékenység összehangolása. A hatóság eljárási kötelezettségét nem érinti, ha a törvény vagy kormányrendelet alapján együttműködésre kötelezett másik hatóság e kötelezettségét elmulasztja, a hatóság azonban köteles a mulasztó hatóság felügyeleti szervét, ennek hiányában vezetőjét a mulasztásról tájékoztatni.

(3) A hatóság által hivatalosan ismert és a köztudomású tényeket nem kell bizonyítani.

(4) A hatósági eljárásban olyan bizonyíték használható fel, amely alkalmas a tényállás tisztázásának megkönnyítésére. Bizonyíték különösen: az ügyfél nyilatkozata, az irat, a tanúvallomás, a szemlérről készült jegyzőkönyv, a szakértői vélemény, a hatósági ellenőrzésen készült jegyzőkönyv és a tárgyi bizonyíték.

(5) A hatóság szabadon választja meg az alkalmazandó bizonyítási eszközt. Törvény előírhatja, hogy a hatóság a határozatát kizárólag valamely bizonyítási eszközre alapozza, továbbá jogszabály meghatározott ügyekben kötelezővé teheti valamely bizonyítási eszköz alkalmazását, illetve előírhatja valamely szerv véleményének a kikérését.

(6) A hatóság a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékeli, és az ezen alapuló meggyőződése szerint állapítja meg a tényállást.”

A Ket. 53. § (3) bekezdése értelmében *„Tanúként nem hallgatható meg a) az, akitől nem várható bizonyítékként értékelhető vallomás, (...)”*

A Ket. 54. § (6) bekezdése szerint *„Ha a tanú meghallgatása nélkül vagy a meghallgatását követően írásban tesz tanúvallomást, az írásbeli tanúvallomásból ki kell tűnnie, hogy a tanú a vallomást a vallomástétel akadályainak, valamint a hamis tanúzás következményeinek ismeretében tette meg. Erre a tanút a hatóság az írásbeli tanúvallomás megtételének engedélyezésével egyidejűleg, a vallomástétel akadályainak és a hamis tanúzás következményeinek ismertetésével figyelmezteti.”*

A Ket. 70. § (1) bekezdése értelmében *„Ha a hatóság az ügyfélnek az eljárás megindításáról való értesítését mellőzte, és az ügyben bizonyítási eljárást folytatott le, annak befejezésétől számított nyolc napon belül értesíti az ügyfelet, hogy az – az iratokba való betekintés szabályai figyelembevételével – megismerhesse a bizonyítékokat, azokra nyolc napon belül észrevételt teheszen, élni tudjon nyilatkozattételi jogával, és további bizonyításra irányuló indítványt terjeszthessen elő.”*

A Ket. 72. § (1) bekezdése alapján *„A határozatnak – ha jogszabály további követelményt nem állapít meg – tartalmaznia kell (...)*

e) az indokolásban

ea) a megállapított tényállást és az annak alapjául elfogadott bizonyítékokat,

eb) az ügyfél által felajánlott, de mellőzött bizonyítást és a mellőzés indokait,

ec) a mérlegelési, méltányossági jogkörben hozott határozat esetén a mérlegelésben, a méltányossági jogkör gyakorlásában szerepet játszó szempontokat és tényeket,

(...)”

A Pp. 339/B. §-a értelmében *„Mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.”*

A bíróság elsőként rögzíti, hogy a Pp. 339. § (1) bekezdése értelmében csak az ügy érdemére kiható eljárási jogszabálysértés vezethet a közigazgatási határozat hatályon kívül helyezéséhez. Semmi jelentősége nem volt az ügy érdemével kapcsolatban annak, hogy az alperes nem alkalmazott jogkövetkezményt az idézésnek eleget nem tévő tanúkkal szemben, és hogy nem hozott írásbeli tanúvallomást engedélyező végzést az egyik panaszos által írt levéllel kapcsolatban. Mindazonáltal az előbbi hiányosság nem is valósította meg a Ket. 48. §-ának sérelmét, hiszen a tanú mulasztásával szembeni jogkövetkezmény alkalmazása nem kötelező. Nem sérült a Ket. 70. § (1) bekezdése sem azzal, hogy az alperes nem küldte meg az egyik tanú kiegészítő beadványát a felperesnek észrevételezésre, hiszen a felperest értesítették az eljárás megindításáról, és az eljárásban megillette az iratbetekintési jog.

A Ket. 53. § (3) bekezdése továbbá szintén nem sérült az alperes eljárásában, és a Ket. 72. § (1) bekezdés e) pontja szerinti indokolási kötelezettség sem a tanúkkal kapcsolatban. Az alperesnek a Ket. 50. § (5) bekezdése szerinti szabad bizonyítás elve alapján lehetősége volt az eljárásban bármely alkalmas bizonyítási eszközt igénybe venni és az abból származó bármely bizonyítékot értékelni. Nem követett el jogszabálysértést azzal, hogy a panaszosokat nem ügyfélként, hanem tanúként vonta be az eljárásba. A vonatkozó ágazati jogszabályok ugyanis nem nevesítik a zajforrás hatásterületén lakókat vagy az itt lévő ingatlanok tulajdonosait a valamely üzlet nyitvatartásának korlátozására indult eljárás ügyfeleként, és pusztán az, hogy a panaszosok jogát vagy jogos érdekét nyilvánvalóan érintette a panasz tárgya, vagyis a környezetükben lévő zajforrás, a kereskedelmi igazgatási ügyekben kialakult jogalkalmazási gyakorlat szerint önmagában nem feltétlenül elegendő az ügyféli jogállásuk megállapításához. A nyitvatartás korlátozása iránti hatósági eljárás ugyanis – bár többnyire bejelentések és panaszok alapján, ám – hivatalból indul, és a hatóság által elvégzett tényfeltáráson, lefolytatott bizonyításon kell alapulnia. Ebben az eljárásban a panaszosok tanúvallomást tudnak tenni az általuk tapasztaltakról, míg a hatóság más forrásokból is tud bizonyítékhoz jutni a vizsgált zajkibocsátásról a helyzet teljes és objektív megítélhetősége érdekében. Téves megközelítés, hogy valakitől ne lenne várható értékelhető tanúvallomás pusztán azon oknál fogva, hogy a szóban forgó helyzet sérelmes számára. Az ugyanis, aki a hatásterületen él, valóságában be tud számolni személyes észleléséről. Tény, hogy ebbe a beszámolóba szubjektív elemek keveredhetnek mind az észlelés szubjektivitása, mind pedig az értékelésbe keveredő esetleges érzelmi elemek tekintetében. Ettől azonban még a panaszos nem tekinthető alapján elfogultnak, aki semmi esetre sem tudna tanúvallomást tenni. Ezen tanúvallomások szubjektív elemeit hivatott ellensúlyozni a több lábon álló, egyéb forrásokon, hatósági észlelésen is alapuló, és valamennyi bizonyítékot egybevető, az ellentmondásokat tisztázni törekvő hatósági bizonyítás.

A jelen esetben az alperes az eljárás tárgyában szükséges többoldalú bizonyítást igyekezett lefolytatni akként, hogy megkereste a közterület-felügyeletet és a rendőrséget a vizsgált vendéglátóhellyel kapcsolatos tapasztalataik megosztása érdekében, valamint két alkalommal maga is helyszíni szemlét tartott, hogy meggyőződjön a panaszok megalapozottságáról. A tényállás tisztázásához szükség bizonyítást tehát széles körben lefolytatta.

A fentiek szerint beszerzett bizonyítékokat azonban az alperes a bíróság megállapítása szerint nem okszerűen értékelte. Túlzott jelentőséget tulajdonított a környékbeli lakosok szubjektív panaszainak a hatóságok objektív ellenőrzésein alapuló megállapításokhoz képest. Lényegében hitelt adott a lakók panaszának anélkül, hogy annak megalapozottságát bármely hatósági észlelés alátámasztotta volna akár a veszélyes mértékű zajforrás fennállása, akár annak a felperesi üzlet működésével való összefüggése tekintetében. Egyetlen hatósági ellenőrzés sem állapított meg ugyanis veszélyes mértékű zajt, sem a felperes üzletével eredően vagy annak működésével összefüggésben, sem pedig egyéb forrásból. Még a közterület-felügyelet napi rendszerességgel végzett ellenőrzései sem, pedig azoknak gyakoriságuk folytán feltétlenül tükrözniük kellett volna a lakossági panaszokban foglaltakat, amennyiben ez utóbbiak valós objektív alapon nyugodnak. Az alperes azzal az érveléssel tolta háttérbe a hatósági ellenőrzések megállapításait, hogy azok csak az ellenőrzések pillanatában fennálló állapotokat tükrözték, míg a környékbeli lakosok nyugalma a vendéglátóhely működése nyilván zavarhatja. Ez a feltételezés azonban nem elegendő a nyitvatartás korlátozásához, különös tekintettel arra, hogy a közterület-felügyelet napi rendszerességgel végzett ellenőrzései mutattak normális állapotokat, nem pedig csak egy-két alkalommal szűrőpróbaszerűen végzett hatósági szemle.

Mindezek alapján tehát a bíróság megállapította, hogy az alperes a bizonyítékok egyoldalú értékelése, és túlzottan alacsonyra helyezett bizonyítási mérce alapján jutott arra a következtetésre, hogy a felperesi üzlet vendégköre veszélyes mértékű környezeti zajt okoz. A felperes álláspontjával ellentétben nem a kétséget kizáró bizonyítás a szükséges bizonyítási szint, ám a „nyilvánvalóként” kezelt pusztá valószínűség („zavarhatja”) sem elegendő. A Zajrendelet „veszélyes mértékű környezeti zaj” fogalma értelmében a hatóságnak azt kell megállapítania észleléssel, hogy a hatásterületen élő lakosság nyugalma zavaró zaj származik a vizsgált vendéglátóhely tevékenységéből.

A bíróság tehát megállapította, hogy az alperes határozata a Kertv. 9. § (4) bekezdés c) pontja szerinti szankció megállapításához nem kellően megalapozott. Ezért a bíróság a határozatot a Pp. 339. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és az alperest új eljárásra kötelezte.

A megismételt eljárás során újból meg lehet keresni a rendőrséget és a közterület-felügyeletet az üzlet működésének megfelelőségével kapcsolatos frissebb információk beszerzése érdekében, valamint további éjszakai helyszíni szemléket lehet tartani az érzékszervi észleléshez. Amennyiben a közterületről nem érzékelhető nyugalma zavaró zaj, úgy az ellenőrzést be lehet fejezni, és az eljárást meg kell szüntetni. Amennyiben pedig a közterületről hallatszik a zavaró fajtájú és mértékű zaj, úgy a szemléket a panaszosok lakásában kell folytatni, hogy ottani észleléssel lehessen a lakók zavarásának tényleges fennállásáról meggyőződni. A lakók nyugalma zavaró zajhatás észlelése esetén pedig gondos figyelmet kell folytatni annak azonosítására is, hogy valóban a felperes működésével van-e összefüggésben a zajforrás, vagyis például hogy azt a felperes vendégei közvetlenül a vendéglátóhelyre érkezéskor vagy távozáskor, illetve az ott tartózkodáskor okozzák-e. Figyelemmel kell lenni e körben a közeli közterületi padra és a többi vendéglátóhely működésére is.

A bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pereszes alperest a felperes ügyvédi képviselőjével felmerült, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján 10 000 Ft + 2700 Ft áfa összegben megállapított perköltség megfizetésére.

Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) c) pontja alapján személyes illetékmentességet élvez, ezért helyette a Pp. 78. § (1) bekezdése, valamint a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a értelmében az állam viseli az Itv. 43. § (3) bekezdése szerinti eljárási illetéket.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 340. § (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2017. február 7.

Dr. Dudás Dóra Virág s.k.
bíró